

SZEGEDI NAPLÓ.

POLITIKAI, KÖZGAZDASÁGI ÉS IRODALMI NAPILAP.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egyes évre 14 frt — kr. | Negyedévre 3 frt 50 kr.
Félévre 7 frt — kr. | Egy hónapra 1 frt 20 kr.

SZERKESZTŐI IRODA ÉS KIADÓHIVATAL:

Iskola-utca, Dáni-ház 18. sz.
Bérmentetlen levelek csak ismert kéztől fogadtnak el.

HIRDETÉSEKET

és nyiltteri közleményeket a kiadóhivatal mérsékelt árjegyzék szerint számít.

Egy őszinte főispán.

Szeged, szept. 25.

Nem mindennapi jelenet játszódott le Békésvármegye őszi közgyűlésén. Érdekes a fölemlítésre azért, mert ritkán történik, hogy egy főispán ő-zintén, nyiltan bírálja a miniszterelnök eljárását, tehát azt a hatalomét, melylyel szemben rendszerint csak hizelegni és engedelmeskedni szabad.

Persze nincs mit csodálkozni ezen a kivételes eseten, mert az az őszinte főispán régóta nyugalmában van és a hatalmas miniszterelnöktől most már nem vár, nem kér semmit, miután a penzió esedékes részleteit minden hónap elsején kifizetik az adóhivatalban, akár van önálló véleménye, akár nincs, akár magasztatja a kormányelnököt, akár igazat mond róla.

Hanem azért mégse kicsinylendő az a beszéd, melyet Békésvármegye közgyűlésén tartott Beliczey István, ki tizen négy éven keresztül volt ennek a megyének főispánja és ezen hosszú hivataloskodásából mindenesetre alaposan ismeri többek közt azt a sajátságos munkás-kérdést is, melynek kitörése országos feltűnést keltett és a kezdete volt annak, amit szinte lehetetlennek tartottunk, hogy a magyar földműves zavargásokra adja magát.

A volt főispán megjelölte ennek az okát és nem maradt egyoldalú, mert nyilt kifejezést adott annak a bizony

érhető elkeseredésnek, mely a földmívelő népet zavargásra vezette. Fölemlítette nevezetesen, hogy a megyei nagybirtokosok és azoknak példája után a bérlők is a harmados kukoricza után még uzsora napszámot is követelnek a szegény néptől, aminek méltatlansága igazán szembeszökő. Mert hiszen még csak néhány év előtt is nem harmadából, de feléből adták a népnek rendszerint a kukoricza-földeket és könnyen belátható, hogy a népkétségbeesett elhatározásokra jut, ha olyan kizsákmányolásnak esik áldozatul, mely ellen védekezni nem képes.

De őszinte volt a nyugalmazott főispán nemcsak a megyéjének uraival, hanem a miniszterelnökkel szemben is, aki tudvalevőleg azt mondotta volt az országgyűlésen, hogy Békés a legkorruptabb vármegye és hogy a megyei tisztikar nem áll föladatának magaslatán. Beliczey azt fejtette ki, hogy a miniszterelnöknek ez a nyilatkozata nem nyugodott alapos tájékozason és indítványt tett, mondja ki a közgyűlés, hogy Szapáry Gyula grófnak ez a nyilatkozata nem felel meg a valóságnak.

Természetesen nem mondotta ki ezt a „vakmerőséget“ a békésmegyei közgyűlés. Volt aki védelmezze a miniszterelnököt. Először a Beliczey közvetlen utódja: Terényi Lajos, ki éppen a munkás-zavargások miatt esett

lányok az „utakba“ és a nóta, ami száll az ő egészséges szájukról tova a homokon, az a homoki szőlő jövőjének gyönyörűsége zenéje.

A szegedi homok-szem, amely olyan olcsó volt, hogy a szél is csak úgy kipkedte kapkodta kedvére és a vándor is annyit visz el a határról, amennyit épen nyitott száju éhes csizmája megemészteni tud — már is nagyon drága.

Mire azonban a fillokszera a hegyoldalon egészen jóllakik, akkorra a szegedi homokon drágakő morzsa lesz.

Drága volt a szegedi embernek eddig is az ő homokja, mert a szive van oda növe hozzá és most ez a szeretett s egykoron semmibe sem vett homok így hálálja meg a gazdája szeretetét: nem türi a — fillokszerát.

Még is jól volt ez a föld megteremtve, hogy anno deczumál ő magasságos istenünknek le méltóztatott csapolni azt a nagy tengert, mely édes Alföldünket és nevezetesen Szegedünk földjét is takarta és itt hagyta ezt a kincset: a homokot.

Most már igenis ráfogunk jönni, hogy ez egy fillokszeramentes kincs, nemes ércsillagocskák megszámlálhatatlan milliárdjai . . . itt van a tenyeremben egy szem, hogy

el a főispánság pünkösdi királyságától, ki azonban, úgy tetszik, még nem mondott le a jövőről. Másodszor ott volt védelmezőnek a jelenlegi főispán: Reisszig Ede, aki épp abban keresi a sikerét, hogy a „legkorruptabb“ vármegyében rendet csináljon.

No de a merész bírálat nyilvánosan hangzott el és ez végre is keveset különbözik attól, mintha akár határozott alakjában jutna a Szapáry gróf asztalára egy akta, melyben leplezetlenül elmondják előtte hogy a megye botrányos viszonyaiban illő része van magának a kegyelmes urnak és a kormánynak, hogy része van a korrupcióban annak az egész rendszernek, mely a visszaéléseket türi.

Tizennégy évig volt főispánja Békésvármegyének Beliczay István, és azért nagy oka van védelmezni a megyéjét az ellen, mintha a botrányoknak és hirhedtségnek fészke lenne. Sőt éppen, mert nagy oka van erre, föl lehet-e tenni azt is, hogy az önvédelem őszöne szólal meg benne és hogy a kormány vádolásával akarja enyhíteni a saját bűneit. Ne feledjük azonban, hogy ez az ur nem ideig-óráig állott a megye élén, hanem tizennégy esztendeig kormányozta azt. Ha oly hitvány lett volna ez a regime, amilyenek föltüntette Szapáry, ha a békési korrupció lett volna ezalatt legnagyobb az országban, vajjon

csillog-villog az akkurátus parányi homokcsillagocskák, akár az ezüst, a lüktető éren egész tánczra perdül s a nap felé tartva mintha gyémánt fénye volna . . .

El vagyok ragadtatva általad ragyogó szegedi ércsillagocskám, kinek oly nagy a hatalmad, hogy annak a vakmerő és kiváltképpen nyomorult ellenségnek, melynek fillokszera a neve s melynek Herman Ottó se tud ártani, egyszerre — kiütöd a szemét.

Üdvözöllek édes anyaföldünk ujonnan jöltedezett drága ércszeme a vidám szüret alkalmából, midőn hangzik már a szüretelő lányok nótája, a te fillokszeramentes jövődnek a diadalára.

—Csi.

„Megrepedt leánysziv.“

A regényes czim, melyet e sorok élére irtam, nem az én találmányom.

Hirlapirói leleményesség szülötte az, mely egy régi történetet felöltö czzimmel „ujdonság“ gyanánt ad olvasói elé.

Mi ujat is mond a történettel, hogy a leány szeretett valakit, de csalódik szerelmében és „bánatában szive megreped“.

Az eset nem új, lépten-nyomon ismétlődik, variációi is számtalanok.

Ily történetek megalkotásában az élet nagy mester. Könyfacsaró kegyetlenséggel szövi tragédiáinak szárait vagy kaczagató

A „SZEGEDI NAPLÓ“ TÁRCZÁJA.

Szüret a homokon.

Tölcéséresedik a szőlőlevél, téli álomra hajtotta a fejét a perenospora, megleheli a hajnal a körtefa cseresepeső levelét, rajta hagyván fényes, szürke láttyolat; madárnak el ment a kedve énekelni, de énekelnek a szüretelő lányok odakint a homokon, ahol töpötté érett a nagy jövőjü kékbamvas homoki és szedik, szedegetik kosárba.

Gazduramékat enyhe suba melengeti, megtömődnek a homokjáró csizmákaransárga szalmával, a fák is szórják már a föld téli bekecsének belését: a leveleiket.

Különösen az éjjel majd megvette a lombokat az isten hidege, le, le a földre egymást melengetni, mert a daru is elment már: szüret van, vidám szüret, mivelhogy istennek hála — nem a fillokszera szüretel a homokon. Nem mer az ide jönni, mert a homoktól megvakul, úgy mondják gazduramék jóízűt emelintven a vállon lógó subán.

Előczepeltettek a hűvös pinczék homályából a törkölyszagu „vajdingok“, a csóbrók, taposó hordók, a tavalyi „lé“ kékes színével, a „satuk“ és minden rendü-rangu kosarak, gasabolyok és beállnak a

miért türték meg Beliczeyt előkelő állásában közel másfél évtizedig?

Bizony úgy áll a dolog, hogy Beliczey sem volt rosszabb, ha jobb nem a többi főispánnál, akik a Szapáry által öröklött és folytatott kormányrendszer alatt a megyék élén állanak és akiktől nem azt várják, nem azt követelik, hogy jó közigazgatást csináljanak, hanem hogy korteskedjenek és hogy a megyei és községi hivatalnokokból neveljenek ügyes, hasznavehető korteseket, akikre adandó alkalmal, választáskor számítani lehet.

Jellemző példa arra a békésmegyei közgyűlésben lefolyt jelenet is, hogy Szapáry nem a jó közigazgatás célját követte csufosan elbukott államcsináló javaslatában sem. Mert a jó közigazgatásnak titka nem az önkormányzat megsemmisítése. A becsületes adminisztráció egyetlen föltétele az, hogy a felügyeletre hivatott közegek mulasztásairól és a megyék botránnyairól a belügyminiszteriumban ne másfél évtized után vegyenek tudomást.

Ujdonságok.

Szeged, szept. 25.

Tájékoztató.

Szept. 27. Gyümölcs- és szőlő-kiállítás megnyitása. (Gazdasági-egylet helyiségében.)

— **Szt.-Gellért ünnepély.** A csanádi egyházmegye első püspöke, Szt.-Gellért tiszteletére tegnap d. e. ünnepélyes istentisztelet volt a temesvári róm. kath. székesegyházban, mely alkalmal Dessewffy Sándor püspök pontifikált, Németh József fölsz. püspök és Dobó Miklós apát-kanonok segédlete mellett. Mise után Várady Ferencz pápai kamarás és csákovai esperes-plébános emelkedett szellemű szentbeszédet tartott.

— **Szegedi festők.** Szegeden számbavehető festő hét született: Nagy Ferencz, aki egyházi képek festésével foglalkozott s né-

humorral készíti elő egy komédia nem várt fordulatait.

A költő, a meseíró csak lomhán ballag utána fogyatékos találékonyságával.

Sokszor hallottam már a fölvetett kérdést, midőn egy rémregény borzalmas történeteiről volt szó: vet-e föl az élet hasonló eseményeket?

Sokan azt tagadásba vették.

S én inkább megfordítom a kérdést emigy: alkotott-e már költő képzelme olyat, minőt az élet már föl nem vetett volna?

S mily szigorú következetességgel jönnek fölszínre az élet e tragikus vagy komikus eseményei. Szinte statisztikát lehetne róla készíteni.

Példákban bővelkedünk.

Figyeljük a napi-lapok változatos hirtait s mindenre megtaláljuk a választ.

Nem olyan régen is figyelmet kelthetett egy rövidke közlemény, soraim fölött idézett címmel, legalább nem egy napi lapunk hirrovatában találkozhattunk vele.

Részletesen közölve volt a történet, nem hallgatva el helyet, időt és egyéb részleteket s hogy a hitelességhez kétség ne férjen fölemlíték az orvosi véleményt is, mely konstata, hogy a szerencsétlen szerető leány csakugyan oly romantikus módon fejezte be életét, hogy bánatában szive megrepedt s a jól értesült hírlapíró nem mulasztá el az ujdonság végén az ily esetnek latin műnevét — ruptura cordis — is zárjelek közt megemlíteni.

Szerelmében csalódott leány van elég, az orvosi tudomány is tanít a megrepedt szivről, de van e a kettő közt valósággal ily regényes kapocs?

hány igen szép oltárképet festett, *Foó* Ferencz arcképfestő, *Vastagh* Sándor József, ki történelmi képeket festett, *Vastagh* György, ki arcképeivel Európaszerte híres névre tett szert, *Rákosi* Nándor és *Tölgyessy* Arthur a híres tájképfestő. A szegedi festők között legfiatalabb *Tóth Molnár* Ferencz, aki szintén szép tehetséggel indult pályájára s a Szeged városi muzeum történelmi arckép-csarnoka számára már eddig 13 képet festett. A jeles tehetségű fiatal művész most külföldre készül.

— **A szegedi fa-(butor-)ipar hódítása.** A vingai tiszta goth stylben épült r. k. templom berendezési munkálatainak szállítását a szegedi fa-(butor-)ipari kiállítás bizottsága nyerte el, a temesvári és aradi pályázó iparosokkal szemben. Az összes tervrajzokat — melyek nagyon megnyerték az árlejtő bizottság tetszését — *Szmollény* Károly szegedi iparisk. rajztanító készítette, tiszta goth stylben.

— **Battonyáról.** A szegedi delegált bíróság befejezve Battonyán a végtárgyalást, ma este az arad-csanádi vonaton haza érkezett. Ugyanezen a vonaton hozták be erős csendőri fődözet alatt a két elítélt főbűnöst, *Pakurár* Mitrut és *Nagy* György Andrást a csillagbörtönbe. A Battonyán eddig jelenvolt 16 csendőr rendes állomáshelyeikre vonultak be s hazajött *Tyll* főhadnagy is. A 83-ik ezred kirendeit százada, hir szerint, még a télen is kint marad Battonyán.

— **Elhalasztott posta- és távirótiszti tanfolyam.** Annak a nevezetes posta- és táviró tanfolyamnak, amelyből Szeged szerencsésen nem kapott, október elsejével kellett volna megnyitni. Már persze azokban a városokban, ahol föllálltva lettek. De nem nyílik meg. A miniszterium új rendelkezése szerint csak november elsejével kezdődik meg a tanfolyam. A kervények október 25-ig adhatók be.

— **Beszüntetett teheráru forgalom.** A magyar államvasutak szegedi állomásán a teheráru fölvetel néhány napra be lett szüntetve. Okot erre az adott, hogy a teher-

Nem-e ez is egy az írói hazugságok, jobban mondva frázisok közül?

Bár nekem is vannak némi regényes hajlamaim, e kérdésekre igent kell mondanom.

A bánatában megrepedt sziv bizony csak egy szólam, de e kijelentés mellett sem szabad kétségbe vonnom, hogy némi pozitív alapja is van.

Tagadhatatlan, hogy az érzelmek és a sziv állapota közt van bizonyos viszony. Hogy azt bizonyithassam, alkalmam nyílnék nagyszabásu physiologiai tételekbe betekintést engedni, leírhatnám az idegélet némely oly jelentőségeit, melyek e viszony megértésére szolgálhatnak.

De ez nem célom.

Inkább hiszek a példák meggyőző erejében, azért ezekkel élek.

Séta közben, vagy emberek társaságában nem csak szándékos, de elégszer önkénytelen megfigyelések is tehetők.

Javában beszélgetünk egy hölgygyel, ki elfogulatlanul cserél velünk eszmét, kinek arcza nyugodt, esetleg érdekesen halvány. Szemeiben vidámság van, tekintetében nyíltság. De im, közeledik egy fiatal ember, ki iránt — mint értesültem — hölgyem legalább is nem közönyös s ez meg is látszik rajta.

A nyugodt arcza s beszédű hölgy el fogult lesz, a vér halvány arczába szökik, mélyen elpirul, nyílt tekintetű szemeire szemérmesen borulnak a selymes szempillák, egész lénye izgatott lesz s ha jól látom, bal karját szívéhez szoritva tartja, hogy elcsitítsa. Prózáilag szólva, szive erősen dobog, a

kocsik a most bevezetett nagygyakorlatok miatt nagyon meg vannak oszolva az állomásokon.

— **A halászok.** A megmaszlagozott halastavat tegnap óta lovasrendőrök czirkálják körül, hogy megakadályozzák a halászatot. De azért mégis vannak, akik odamennek halászni. Ilyen emberek *Vékony* Antal, *Kovács* Mihály, *Bárdos* József, akiket ma bejelentettek a kihágási bíróságnál. A tó vizét különben ma egy *Csonka* vegyész, *Cseréy* ker. orvos, *Bende* rendőrbiztos, *Bitó* és *Tóth* halászokból álló bizottság vizsgálta meg, amely néhány fölbonzolt halból konstata, hogy a tó tényleg maszlaggal van megmérgezve.

— **Revolver és szerelem.** Érdekes kis történet ez nagyon még így, abból a kevésből itélve is, amit tud belőle a rendőrség. Mert természetesen benne van a rendőrség is, mint ahogy illik ez egy olyan történetnél, ahol a revolver és szerelem játszik a főszerepet. A szerelem nem látszik, azt csak úgy gyanítani lehet, ellenben a revolver, egy csinos, ébenfaágyu nickelozett kis fegyver, ott hever a rendőr-bíró asztalán, mint corpus delicti.

Tegnap este *Koch* Dezső kereskedő szolgálóját, a népszínmű nevű *Czitra* Máriát, megállítja egy ur az utcán. Az ur szőke volt, alacsony s különben rejtelmesül ismeretlen.

— Hallja-e hugom? Vigye be ezt az izét ide a szomszéd házba.

— Mit?

— Hát ezt ni — s megcsillantotta a lámpafénynél a revolvert.

— Jézus Mária! — sikoltott *Czifra* Mária.

Azonban csak elvette.

— Aztán kinek adjam oda abban a házban?

— Az öregebbik kisasszonynak.

Ezt mondta a rejtelmes ur. S ezzel eltűnt. A leány azonban nem vitte be a különben töltetlen revolvert, hanem átadta a sarki rendőrnek. Ezen a réven aztán nem

nyugodt tik-tak helyett fékevesztett tik-takot hallat.

S mi a leirottaknak tudományos magyarázata?

A külvilági benyomások fölfogására szolgáló érzékszervek egyike, a szem, megpillant egy alakot, a látott benyomás öntudatra jut az idegrendszer központjában, az agyban. Innen az idegpályákon át a benyomás a gondolat gyorsaságával szétküldetik az egész testbe, az arcz addig láthatatlan véredényei kitégúlnak, több vért fogadnak magukba, mi jobban áttünik a bőr fehérségén s a leány így pirul el, mint mondják, arczába szökik a vér.

Mennek idegek a szivhez is s amely addig lassu ütemben hajtotta a véredényekbe a vért, most rohanó egymásutánban teszi azt, szóval „hangosan“ dobog, mint a regényekben írják.

Látjuk tehát a kapcsot, mely benyomás, érzés és a sziv közt van.

Vegyünk más példákat.

Nyugodtan halad utján az ember, amint közelében váratlanul eldördül egy fegyver. Az erős hang egy más érzékszervre, a fülre hat, minek nyomában az ijedés jár s a szivverés egy pillanatra „megáll“, hogy aztán annál gyorsabb tempóban haladjon.

A tárgyalási teremben vagyunk. A bírák már visszavonultak tanácskozásra, már meg is állapodtak s ünnepélyes, komoly arcczal újra megjelennek a teremben s szertartásos hangon kimondják a — sujtó ítéletet. Vessünk egy tekintetet a vádlott napbarnított arczába, most fakó-fehér az s ha szive helyére tennők kezünket, most bizonyára a lassu dobogást észlelnők.

ért czélt a valószínűleg szerelmes és rejtelmes férfiú. A revolver most ott hever az alkaptány asztalán. Kérdés, jelen kezik-e érte a boldog tulajdonos.

— **Villamosság a színházban.** A színház nagy csillárjának fölgyújtása eddig meglehetősen primitív módon ment végbe. A csillár padlásán gyújtották föl a lángokat, amely módszer, eltekintve az alkalmatlankodástól, melyet a közönségnek okoztak, tűzbiztonsági tekintetben sem volt egészen megbízható. A város most — *Magyar* Endre városi gépész-mérnök ajánlatára modern, villamos fölgyújtó készülékről gondoskodott a nagy csillár számára. A készülék kezelési módja igen egyszerű, a szinpadon egy csavar jobb, vagy bal felé való elfordítása által történik a fölgyújtás. Az újítás bizonyára előnyére válik a színháznak.

— **A dal vége.** A feketesas-szállóbeli belépti-jegyvesztés története a kihágási bíróság megbírságolta a daltársulat igazgatóját és a vendéglőst. *Goldberger* igazgatót 20 forint, *Gruber* vendéglőst 25 forint pénzbüntetésben elmarasztalta.

— **Uj épület a katonáknak.** Az ujonan fölépült katonai töltnyraktárt ma délután acta át a város egy e célra kiküldött katonai bizottságnak. A bizottság mindent kitogástalannak talált. Az átadási jegyzőkönyvet a katonaság részéről *Berdenich* János őrnagy, *Gross* hadbiztos, *Aunau* Ádám százados és *Pokker* József írták alá.

— **A trypsz-bogár.** Megint egy újabb isten átok ez a fillokszera után, a buza-pusztító trypsz-bogár. Két felől is föl hívták rá a mi tudós bogarászunknak, *Vellay*-nak a figyelmét. A trypsz-bogár a buzán él a legtöbbnyire magán a kalászon, a szemek között lakik. Régen ismerik már a szaktudósok, de eddig csak elvétve fordult elő. *Taschenberg* hallei német tudós volt az első, aki Németországban, az ő vidékén konstatálta először, hogy a trypsz nagyobb mennyiségben pusztítja a buzát. A bogár némely kalászon oly tömegesen volt, hogy szabad szemmel meg lehetett látni. Miatta a buza nem fejlődhetik rendesen, a szemek kisebbek lesznek. Magyaror-

S így tovább számtalan variációban.

A szívre tehát az érzelmek és indulatok egész skálája hat. Dobogásának ütemét megváltoztatja a szerelem, az ijedség, a félelem, rémület, öröm s harag.

A szerelmes leány szíve bizonyára sebesebben dobog, ha imádata tárgyát megpillantja, nem is szólva arról, hogy az kezét kezébe veszi, ha magához öleli, ha elcsatant az első csók . . . stb. stb.; az elhagyott, bánatos leánynak bizonyára lankadtabb lesz egész idegzete, szíverése is, de bármily nagy legyen is szerelmi csalódása, szíve azért meg nem reped, meg nem „törik“, ha eddig épp volt, nem pszichológiai de physiológiai értelemben.

A szív csak akkor repedhet meg, ha hosszas szervi bajok, betegségek miatt szövete elfajult, ha izomzata átalakult kevésbé rugalmas és szakadékony szövetté. Egészséges, ép szív, habár szerelmében csalódott leány is, nem reped meg s így a „ruptura cordis“ egy hűtlenül elhagyott leány tragédiájával nem hozható kapcsolatba.

Bocsánat hölgy-olvasóim e kijelentésemért, de ne vegyék rossz néven, ha nememnek védelmére kelek.

Minek átokkal sujtani az ifjut a megrepedt leányszívért, amidőn lelkiismeretét nem egy kedves leányélet, csak a hűtlenség terheli. Vessék meg, de ne átkozzák, mert beteg volt már a szív, amely megtört.

Igaz megtörhet a szív pszichológiai értelemben is, de ez már kevésbé aggasztó, mert legyünk őszinték, a szív ily sebei rendszerint könnyen gyógyulnak, jobban mondva az emberek előbb-utóbb megvigasztalódnak.

Dr. E. M.

szágon már régebben is voltak területek, ahol konstatálták a szemek kisebbedését, de a gazda ezt mindig csak az időjárásnak róta föl. Most *Taschenberg* német tudós, továbbá *Horváth* és *Fablonovszky*, az országos rovar-tani állomás tisztviselői fölhívták rá *Vellay* figyelmét. A vizsgálat tárgya az volna, hogy vajjon a veszedelmes bogár petéi a tarlón s a fölszántott földben megmaradnak-e.

— **Reklam és Thália.** Lapunk tegnapelőtti számában ilyen czim alatt irtunk arról a hirdetési oszlopról, melyet a vállalkozó a színház előtt akar fölláttatni. Már akkor megmondtuk, hogy ez minden tekintetben hátrányos lenne ugy a színházra, mint a színházba járó közönségre nézve. A színház szép homlokzatában levő összhangot megrontaná s gátolná a közlekedést, mely a szezon beálltával e ponton bizonyára élenkülöni fog. Az intéző körök és a vállalkozó ugy látszik, más véleményen vannak. Az oszlop fölláttatására már megvannak téve az előkészületek s mire az első előadás napja elérkezik, bizonyosan ott fog meredezni szemünk előtt az oszlop is, melyen kitűnő subiczkot és fogport hirdet valami élelmes bécsi czég. — Még egyszer figyelmébe ajánljuk a hatóságnak, hogy az oszlop fölláttatását a jó izlés és a szabad közlekedés érdekében ne engedje meg. Pár lépéssel tovább már senkinek se lenne utjában, miért ne vihetnék hát pár lépéssel tovább?

— **Harmincz nap alatt.** Éppen csak két kis holdnyi földje volt az öreg Katona Antalnénak kint az alsótanyán a Kászonyi-hegyben. Kicsi birtok nagyon, de hát elég az egy öreg asszonynak. Meglehet abból élni, különösen ha ugy tesz az ember, mint Katona Antalné, hogy épített rá egy kis házikót is. Mennyi remény közt készült az a vert fal, mekkora öröm volt az, mikor elkészült az új tető. Hogy most már majd ő is a saját tanyáján fog lakni. S íme, alig hogy kész lett, már föl is jelentették a városnak az új kis tanyát, hogy az szabálytalan lakház, mivel hogy két hold földhöz van építve, pedig csak hat holdra szabad. S a hatóság most ráírt az öreg asszonnyra, hogy harmincz nap alatt bontsa szét a házát, különben az ő költségén fog a város által szétbontatni.

— **Szerencsétlenség a vasutnál.** A magyar államvasut rókusi pályaudvarán már megint szerencsétlenség történt. *Csamangó* Ferencz kocsisztító, karját törte tegnap kocsisztatás közben olyformán, hogy a karja két vonókészülék közé került, amelyek aztán az orsócsontját eltörték. A hivatalos jelentés, amelyet az állomásfőnökség a rendőrséghez beküldött, azt mondja, hogy *Csamangó*nak semmi dolga nem volt a kocsisztatásnál s mivelhogy a maga jószántából akart olyant csinálni, amihez nem értett, a saját vigyázatlanságának esett áldozatul.

— **A Lechner-tér.** Ugy esti kilencz óra után egy darab ez a párisi titkokból. A legkedveltebb gyűlhelye városunk ifjabb csizmadia s egyéb legényeinek, akik aztán nézeteltérések alkalmával alaposan el szokták döngetni egymást. Maga az a dolog, hogy egyetlen egy téren sincs annyi lebu, mint ezen, megérdemelné, hogy külön örséget állítsanak a térre, amely ottan egy kicsit helyrehozná a rendet. A nagy darab sétány bokrai között éjjel mindig van valami gyanus csavargó féle alak, vagy hazulról lumpolni megugrott inasgyerek. És ezek az urak nemcsak maguk között csinálnak hecczet, hanem formálisan inzultálják az arra menőt. Ha meg leány, vagy asszony megy arra, hát annak valóságos pokol ott keresztül vergődni. A rendőrség bizonyosan megteszi ott is a rendes őrzásokat vagy ugy lehet áll is egy poszt valamelyik sarokon, de hát ugy látszik, ez nem elég. A tér

nagy s mivel a sétányon már jó nagyra nőttek a fák, nem egy könnyen lehet az egészet b. látni. És évek során át ez a tér tulajdonosan kedvencz gyűlhelyévé vált a különféle fajta legényeknek, akik bizony nem sokat tanulhattak Kniggéből.

— **A laczikonyhán.** A rendőrség ma reggel két hölgnél, névszerint Budai és Kissnél, akik laczikonyhások és Erzsébetek, a csábító sülték között két, végelgyöngülésben elmult káca hűlt tetemét találta meg. A két asszonyt a kihágási bíró 20—20 forint pénzbüntetésre ítélte.

— **A vizek.** A Tisza és mellékfolyói állása szept. hó 25-én a következő:

Szatmár	Méter	
	felett	alatt
Tokaj	0.12	—
Arad	—	0.58
Szolnok	—	1.30
Szeged	—	0.46
T.-Becse	—	0.57
Csongrád	—	0.49
Gyom.	—	0.88
Sárospatak	—	0.05
	0.27	—

Egy pakk gyufa.

— Történet a torony alatt. —

Egy városi dijnoknak van egy kedves kis fiacskája. A fiu már nyolcz éves és kezd értelmeskedni. Második elemi osztályba jár az egyik községi iskolában.

A multkor, ebéd után nagy okosan diskurálni kezd az apjával.

— Apám!

— Mi a' fiam?

— Néha az iskolában nekünk — nekem meg a többi fiunak — kedvünk kerekedik nem tanulni.

— Elég rossz, mert szekundába pónál a profesztorod.

— Dehogy. Teszünk ellene.

— Mit?

— Nagyon egyszerű dolog. Veszünk egy pakk gyufát. Rendesen csak olyant, amire kakas van rajzolva, de néha kénkövest is. Az még jobb.

— S aztán mit csináltok vele?

— Mikor a tanító bácsi csoszogását halljuk, meggyújtjuk.

— És?

— Erre olyan szag lesz a szobában, mintha egy gyufagyárba kerültünk volna. A tanító bácsi jön, megáll az ajtóban, szétnéz . . .

— És mit csinál azután.

— Prüszköl és megkérdi, hogy ki gyújtott gyufát.

— S ha megtudja?

— Nem tudja meg, nem adjuk ki egymást.

— És mi a dolog vége?

— Megunja a dolgot, fenyegetődzik, azt mondja, hogy ha még egyszer ilyesmi történik, mindenikünket megver — s nem tart órát. Játszunk egész délelőtt.

— S nagyot nevettek a markotokba.

— Nagyot kaczagunk, de nem a markunkba, hanem a levegőbe.

— Jól teszitek, ügyes fiuk vagytok.

— Ugy-e jól teszszük.

— Azaz, hogy . . . eredj innen, elkésem a hivatalból.

Szegény ember alig szívott el egy olcsó cigarettát az ebéd után, fölvette a kabátját — s indult a torony alá. — Egész uton furta azonban az oldalát, amit a kis fiától

— A gyermekek kitalálják és mi nem tudjuk hasznát venni. Miért ne?

Betért egy kis boltba s nagy titokban vett egy pakk gyufát.

Mikor fölért az emeletbe már készen volt a tervvel.

Nagy tempósan leült az íróasztal elé, a sarokból előkereste a pipáját, megtölte nagy, durva koczákra vágott dohánynyal s végig huzta a skatula rézporos fenekén a gyufát. — Ovatosan szétnézett, olyan volt az arca, mint a kis fiáé, mikor ezt a műveletet az iskolában produkálja. Mosolygott — s meggyújtotta az egész csomag gyufát s ledobta a földre, amikor már égett. Nehéz kékes felhő csapott föl a plafonra s a levegő fojtó füsttel lett tele.

Aki a másik asztalnál dolgozott, alig akarta észrevenni, hogy miről van szó. Fölkeltett rángatni az asztal mellől, mert nem akarta félbehagyni a munkát.

— Hátha jön valamelyik szenátor?

— Épen azért.

— Vagy épen a polgármester?

— Épen azért.

Kinyitottak ajtót, ablakot, a szél majd kihordta a sok aktát. A két ur fejére csapta a kalapját — és sétálni indult a folyosóra. Ez persze azonnal föltűnt. Némelyek nem akartak hinni a szemeknek. Két dijnok fényes nappal sétál! Lassankint kör képződött körülöttük.

— Mi történt? Mi baj? Mi baj?

— Semmi — Véletlenül meggyult egy pakk gyufa.

Az esetnek hirtelen ment s a délelőtt folyamán négy szobában gyuladt meg véletlenül egy pakk gyufa.

A történetből kifolyólag a nagyságos polgármester urtól legközelebb a következő rendelet várható:

1,345,981—891.

A város szolgálatában álló dijnokoknak nem szabad hogy több legyen a zsebükben három szál gyufánál. Ha ez el fogy, úgy az előszobában levő szolgánál több is található.

— z.

A Napló levélszekrényéből. Garázdálkodó peczerek.

Tekintetes szerkesztő ur!

Fölkérem a t. szerkesztő urat, hogy alábbi soraimnak b. lapjában tért adni sziveskedjék.

Többször tapasztaltam már azt, hogy a peczér legények a kutya fogdosás körül oly botrányos dolgokat művelnek, amiről a tekintetes főkapitány urnak tudomása nincs.

1-ör. A peczerek a finomabb fajta ebeket elfogják azért, mert ezeket kiválják és ezért a n. é. közönségtől 1 frtot kapnak, de a mellettük elhaladó, az igazán közveszélyes és ártalmas kuvasz kutyákat nem bántják, mert persze ezeket nem váltják ki forintokért.

2-or. Azt kérdezem a tekintetes főkapitány urtól: a peczérnek meg van-e az engedve, hogy a házak kapuját ők kinyissák és füttyszóval a kutyát előhívják; aztán az állatokat a házban fogják el.

3-or. Ha valaki kutyáját az utcáról a saját házába bezavarja, a peczerek elől; a peczér legények ezért azt a valakit különféle trágár szavakkal illetik, azért mert a kutyáját el nem foghatják.

Hogy mindezen sokszor megtörtént kellemtelenségektől a n. é. közönség meg legyen óva, fölkérem a tekintetes főkapitány urat, hogy becses figyelmét mindezen dolgokra kiterjeszteni sziveskedjék és már nagyon kívánatos volna, hogy a kutya fogdosások rendőri közegek közbejöttével történne. Tisztelettel

Egy budapesti-sugáruti lakos.

Hölgyesere.

— Apróság. —

A szép asszony közelebb hajolt szomszéd-nőjéhez, mintha amit mondani szándékszik, csak neki volna szánva. Bármily közel ér is azonban piczi szájával a barátnő rózsás fülkagylójához, bizonyos, hogy a fiatal doktor, kit fél-szemmel sakkban tart, meghallja.

— Hallottad már édesem, hogy Etus legközelebb menyasszony lesz?

— Ne mondd! Ugyan ki a vőlegény?

— Istenem, hogy élsz te, hisz ezt a teraszon bizonyosan mindenki tudja már. Ugy-e ön is tudja doktor ur?

A szomszéd asztal ifjai a szép asszony merész sakkhuzása folytán egygyel kevesebben lettek. A doktor a két asszony között foglal helyet, a férj továbbra is a „L'illustration“ rajaiba mélyed el.

— Doktor nem tudja? Az igazán csunya-ság magától... Aki oly odaadó érdeklődéssel viseltetett Matild iránt, mikor még Szegeden volt, tartozik annyi figyelemmel nevére, a kis Etus iránt.

— Higyje meg asszonyom, hogy a hódító Matild soha sem foglalta el szívemet jobban, mint például — ön.

— Vigyázzon, mert ő talán rövid idő múlva felelősségre vonhatja önt ily kétértelmű mondásért. Addig is, talán én is segíthetek egy kicsit az emlékező tehetségének. Segitsek?

— Édesem — kacagott bele az eddig hallgatag barátnő az évelődésbe — mielőtt a dokornak segítségére sietnél, elégitd ki az én kíváncsiságomat. Ki a vőlegény?

A szép asszony szemében csalfa sugár villant meg, midőn jókora műszünet után nyomatékkal mondá:

— A nővére férje.

Olyan komikus az a gáz lobogó fényénél, mikor egy nem várt, meglepő szenzációs hírre két ember nyitva felejt a száját. A szép asszony szívéből is kacagott a látványon.

— Jaj, de jámbor arca van doktor. És te is olyan furesa vagy édesem!... Igen hát, elvállik Matildtól és elveszi Etust. Rosszul foglalkozott a négyesre, nem akarja bűnhődésül a tévedésért a hozzá nem illő párral végig járni. Hölgyet cserél.

— És ezzel hány figurát szándékszik ez az okos férj eljárni.

— Alapos a reménye, hogy az utolsóig, mert előbb ismerte ki, aztán kérte föl, azaz meg.

— Matildot ismeretlenül kérte meg?

— Erről már a doktor is adhat fölvilágosítást. Igen, igen, ne tetesse magát, hisz emlékeznie kell ama estére a „Prófétában“, mikor a vőlegény először jelent meg Matild oldalán. Nagyon igénytelen, egyszerű alak, aki a hallgatásnak nagy hűvel mutatá magát. Szinte oda volt írva az arcára: „Igazat mondtak: az ajánlott leány szép. Az atyjával is rendben vagyok, minek erőlködjem tehát, eleget beszélhetünk még egy életen át.“

Matild meg nem igen igyekezett szóra birni. El volt foglalva. A mi kedves doktorunk két jó pajtásával adott neki dolgot. Sohse piruljon, egész jó haditerv volt a szomszéd asztalról — hogy kibírják az ostromot, — fölváltva átnézni, mosolyogni és ha a vőlegény kocziott, szintén összecsendíteni a hosszú pohárkakat. Mulatságos lehet, ha egy menyasszonynak, ki vőlegényét az nap ismerte meg, duzzadó ajkaihoz emelvén a poharat, szeme villámai a szomszéd asztalhoz

szikáznak át. A vőlegény erről a villámló fényről mit sem tudott. Az ő eszében talán az forgott, felszökött-e a buza ára, amióta hazulról elment. Vagy ártatlan csacsogásával a kis Etus foglalta el, aki olyan volt a né-je oldalán, mint az ibolya a pompázó rózsá mellett.

A vőlegény elutazott s vissza sem jött az esküvőig. A pompázó rózsá pedig illatozott bódítón. Nagy udvart tartott, amelyben a doktor főfőszemély volt, kacagott, kaczerkodott, zongorázott és öltözött. Az oltár elé is nevetve ment, a nagy közönségen mosolyogva futtatva végig mosolygó szemét mondta az igent. Ibolya Etus, aki mindazt elkészítette, ami egy menyasszonynak kell, érzékenykedett helyette. Ki is csufolta érte otthon ujdonsült menyecske nénye. De ő nem haragudott, ugy annyira, hogy egy hét múlva elment ő is a friss menyecske új házjába — a háztartást vezetni.

Mert Matild ehhez nem értett, de ideje sem volt hozzá. Ünnepezt szépség volt az új városban. Fölkapott asszonynak pedig sok kötelessége van a társadalommal szemben. Egy jól nevelt férj, ha kereskedő is, ezt tudja és méltányolja, aztán lemond egy-egy jó ebédéről, vacsoráról, ha szükséges, nem haragszik, ha egyszer egy óraker, egyszer kettőkor, máskor semmikor sem ebédel.

Matild férje azonban nem volt ily jól nevelt. Mikor egy félév után a kis Etus visszament szülőihez, bosszantotta, ha hazajövet senki sem fogadja és szenvedélyeskedett, ha a levesnek rendkívüli íze volt. Hiába zongorázott el Matild ilyenkor egy-egy ábrándot, ő csak morgott. Aztán — nos aztán következtek a jelenetek, melyek közül egyike a a leghatásosabbaknak nemsokára a v-i tábla előtt fog lejárni.

Matild fürdőben, férje otthon — gabona magtárában — várja vissza karika gyűrűjét. Addig is sűrűn zúzázik át ide, mert nagyon megszerette a kis leány föztjét...

A férj letette már a „Graphic“-ot is, ásit egyet és fizet. A barátnő kibiczelő élete párja is előkerül a stipli mellől és az asszonyokkal jól elévzett esti munka után indulnak.

— Doktor — bucsuzik a szép asszony — ha Etus elmegy a városból, Matild megjő. A négyes hátralevő részére ajánlom, foglalkozzék!

— Köszönöm, csak tourtáncot járok.

— n.

Irodalom.

Jules Verne összegyűjtött munkáinak Eisler G. kiadásában (Budapest, Andrassy-ut 43. sz.) megjelent, meglepető olcsó és gyönyörű kiállítású kötetei közül most kaptuk meg a II. kötetet, mely az „Utazás a föld körül 80 nap alatt“ című kitűnő regényt tartalmazza. Verne szellemes alkotása élvezetesebb és kedvesebb modorban talán sehol sem nyilvánul annyira, mint e műben; a részek meséje egy remekül kiesztelt fogadás körül forog, amint azt fogg Phileas, a híres utazó, az ő utólérhetetlen Passepartout ja kíséretében millió akadály és nehézség dacára megnyerni igyekszik. E vállalat ajánlható mindenkinek, ki kevés pénzért maradandó becsü könyvet akar szerezni. Ajánlható az érettebb ifjuság olvasmányául is. Ajánlatos e kötetek megszerzése már azért is, mert ez egyetlen vállalat, mely Verne összes munkáit egyforma kiállításban, diszes kötetben Zempléni P. Gyula fordításában hozza. Az egyes kötetek ára füzve 80 kr., diszkötésben 1 frt 20 kr. Kapható minden hazai könyvárusnál.

A battonyai véres nap.

— Az ítélet. —

— S-ját kiküldött tudósítónktól. —

Battonya, szept. 25.

Annak a véres drámának, mely Battonyát, Csanádvarmegye egyik gyors fejlődésnek indult mezővárosát június hó 21 én majd kiforgatta sarkaiból, melynek hősei a városházából kis hja, hogy vérfürdőt nem csináltak, utolsó fölvonása ma játszódott le a Szegedről kiküldött kir. büntető törvényszék előtt.

Otődnapja, hogy a törvényszék azzal az ügygyel foglalkozik, négy nap kellett arra, hogy a **negyvennyolcz** vádlott és a beidéztet harminczkilencz tanut kihallgassa.

Negyvennyolczan ültek a vádlottak padján, negyvennyolcz fölött hangzott el a kir. törvényszék ítélete.

Jórézük apa, anya.

Hány szegény asszony, szegény síró gyermek marad most hosszú időre, kenyérkereső, gyámoló dajka nélkül! Hányak adta az az egyetlen meggoncolatlanság kezébe a koldusbotot, vállára a koldustarisznyát. Egyik-másik vádlottnak 3—4 iczi-piczi alig a földből kilátszó gyermeke várta kint a kapu előtt a törvénybírák ítéletét!

Csodálkozik az ember, hogy azok a lelketlen lélekkufárok, azok a lelketlen bujtogatók, akik ezt a tanulatlan munkás népet elbolondították, börtönbe dobatták, akik annyi szegény családot juttattak éhínségre: élnek, szabadon járnak s talán most, mikor az ország egyik részén a bekötött szemű igazság érczpallosa lesújt, elkábitott, megtévesztett, örvénybe csalt áldozataikra, talán azok a lélekkufárok most is dolgoznak az ország másik részében, most is készítik, ássák az aknát, melybe megint belezuben majd egy csomó szerencsétlen, akiket a vaksors a gonosz csábítók áldozatok után kinyujtott karjaiba dob.

Csillag dr. Budapesten maig is büntetlenül izgat, lázit, hol a tisztességes vagyion, hol a hazafias sajtó ellen, maig is poráz nélkül vezeti, nyakán óriási kolompal azt a sehonnaiakból összeverődött nyáját, amely önkényt adta magát vezetése alá, amely magát általános munkás pártkörnek nevezi!

Azok csak dolgoznak az éj leple alatt, titokban, mint az orgyilkosok, mint a mesék boszorkányhada, hintik a konkolyt, anélkül hogy elcsipnék őket, áldozataikat pedig, akiket a napvilágánál fölismernek, viszik, nehogy az egész termést az egész országon megronták!

Az ítélet szigorú volt, azért akadtak olyanok, akik sokkal nagyobb büntetést vártak a bűnösök fejére. De ennek a harmincznégy szerencsétlen bűnösnek az elítéltetése jó példa lesz azoknak, akik mostanában napról-napra nagyobb táborban járnak hol Berlinbe, hol Bécsbe, az ott talán valami létjogosultsággal bíró, de nálunk egész idegen, nálunk káros, a hazafiasággal éppen össze nem férő munkás pártkörök egyetemes gyűléseire, hogy onnan zsákkal hozzák a konkolyt.

*

A vádlottakat a törvényszék ítélete négy rendbe sorozza.

Legszigorubb ítélettel hat havi börtön büntetéstől föl a három évi börtönig azt

a huszonhét vádlottat sujtotta, akik a btkv. 163. §-ába ütköző s annak 70. §-a szerint minősülő módon követték el, a hatóság ellen való erőszakoskodás büntetetté.

Öt vádlottnál csak a btkv. 163 §-ába ütköző s annak 90. §-a szerint minősülő hatóság ellen való erőszakoskodás vétségét állapította meg a törvényszék, ezeket 2—4 hónapig terjedő fogságbüntetéssel sujtotta.

Két vádlottat az ítélet a btkv. 163. §-ába ütköző, annak 69. §-a első bekezdése szerint végbemenő hatóság ellen való erőszakoskodás büntetésében bűnrészesnek mond ki s 2—2 havi fogsággal büntet.

A vádlottak negyedik sorában vannak azok, akik ellen a bizonyítási eljárás alatt elég terhelő adat nem került a bíróság kezébe, akiket ennél fogva a törvényszék fölmentett. Ezek összesen tizen négyen vannak.

Hat hónaptól három évi börtönbüntetésre ítélték:

Pakurár Demetert 3 évre, Nagy György Andrást 2 évre, Károly Margitot 1 évre, Farsang Józsefet 10 hónapra, Szekerka Mihályt 8 hónapra, Kreszta Radoját 6 hónapra, Timotich Zsivát 6 hónapra, Hoffer-Czukros Borcsát 6 hónapra, Koczur Marit 7 hónapra, Pintér Pétert 8 hónapra, Trifun Szávát 6 hónapra, Kreszta Miklóst 6 hónapra, Utrata Zsuzsannát 7 hónapra, Johanák Györgyöt 9 hónapra, Zacharnik Józsefet 8 hónapra. Alföldi Sámuelné 6 hónapra, Major Karczag Józsefet 8 hónapra, Meckel Mihályt 10 hónapra, Kiss Mátét 6 hónapra, Péchyne Oravecz Annát 6 hónapra, Mindég Jánosné 5 hónapra, Kosztelnyik Mihályt 6 hónapra, Madaryné Kis Rozát 6 hónapra, Kis Róza hajadont 6 hónapra, Kelemen Józsefnét 6 hónapra, Balázs Jánost 6 hónapra és Schopperla Jóczát 6 hónapra.

Ezek közül az első hét elítélt büntetésének idejébe azt a három hónapot is be tudják, amelyet addig mint vizsgalati foglyok, a fogházban töltöttek.

Hatóság ellen való erőszakoskodás miatt fogházra ítélték:

Szántó Mihályt 3 hónapra, Juhász-Bubos Örsét 4 hónapra, Gorác Mihályt 2 hónapra, Kis Andrást 2 hónapra és Dobozi Mihályt 3 hónapra.

Mint bűnrészeseket: Dodich Perát és Szekerka Istvánt 2—2 havi fogház büntetéssel sujtották.

Azok, akik ellen az elítéltetéshez elég bizonyíték a tárgyalás folyamán föl nem merült, akiket ennél fogva fölmentettek a következők:

Kolozsné Baricza Rozál, Györi István, Soós Ferencz, Todorán Gligor, Bartha Károly, Bolcsák János, Kuruncsi József, Herczeg László, Algye Axentia, Horváth Kálmáné, Pakurár Demeterné, Gruncsics Jócza, Dácsni Vláda és Bodor Koszta.

Az ítélet indokolásánál Czukor törvényszéki elnök a tényállást csak érintette s csak röviden utalt az illetőkre vonatkozó tanuvallomásokra, melyeket lapunkban már ismertettünk annak idején.

Fölvasták ezután a névsort, megkérdezte az elnök valamennyit, hogy föllebbez-e.

Az elítéltek legnagyobb része bele nyugodott az ítéletbe, csak tizenegyen föllebbezték, névszerint: Nagy György András, Pakurár Demeter, Pintér Péter, Trifun

Száva, Kreszta Mihály, Zacharnik József, Kosztelnyik Mihály, Gorác Mihály, Schopperla Jócza, Dobozi Mihály és Kelemen Józsefné.

Kelemen Józsefné felelete megkaczagtatta még az elítélteket is.

Elnök: Kelemen Józsefné, maga 6 havi börtönre van elítélve; megnyugszik-e vagy föllebbez?

Vádlott: Kérem alásan én csak egy órát ültem, az is sok volt, hát még hat hónap?

Elnök: Nem az most a kérdés, hanem, hogy akar-e föllebbezni; figyelmeztetem, hogy a felsőbb bíróság könnyitheti, helybenhagyhatja, vagy súlyosíthatja a most hozott ítéletet. Tehát föllebbez?

Vádlott: Hát tudja a jó Isten!

Elnök: De hát gondolkodjék maga.

Vádlott: Tessék meghinni, hogy azért a kis esetpatéért elég volt az az egy óra is, amelyet azonnal leültem.

Elnök: Föllebbez?

Vádlott: Ha már kell.

Elnök: De nem muszáj.

Vádlott: No, hát akkor föllebbezek.

Kövessy kir. alügyészre került a sor, aki valamennyi elítélt terhére föllebbezést jelentett be, még a vád alól fölmentett Kolozsiné Baricza Rozál terhére is.

Végül a törvényszék elnöke kijelentette, hogy a királyi ügyész tegnapi indítványa hoz képest Pakurár Demetert és Nagy György Andrást, mivel szabadon való bocsátatásuk, közveszedelmet idézhet elő s mivel multjuk is rovott, a föllebbezésre hozandó felsőbb bíróság ítélete mondásáig nem bocsátják szabadon, mint a többi vádlottat, hanem intő példa gyanánt azoknak, akik valaha ilyen lázadásra hajlandóságot mutatnak, azonnal börtönbe kísérik őket.

Az ítélethirdetést a törvényszék befejezte.

Mély sóhajlás vonult a termen végig, melybe kívülről mintha gyermek sírás vegyült volna bele.

Czukor Ignác dr. elnök rövid szép beszédet intézett ekkor a vádlottakhoz, melyet körülbelöl így végzett be: Az ember szíve szinte elfacsarodik, mikor erre a nagy szerencsétlenségre gondol. Szegény anyák, apró síró gyermekek keserülnek most meg szüleik könnyelműségét, lelketlen bujtogatók üzérkedését.

Azoknak a szegény özvegyen maradt anyáknak a sóhajtása, azoknak a szegény éhező kicsikéknak a jajkiáltása, akiket most megfosztott a sors támasztékuktól, kenyérkeresőjüktől, akiknek a végzet most talán koldusbotot ad a kezébe, koldustarisznyát akaszt a nyakába, azoknak a könnye, azoknak a jajkiáltása visszaszál olyan lelketlen lélekkufárok, gaz bujtogatók fejére, mint amilyenek ezeket a szerencsétlen bűnösöket az örvénybe sódorták.

Az elítéltek és a hallgatóság ünnepélyes csöndben hagyta el a termet.

Odakint a község háza előtt már nagy tömegben állt a nép, kíváncsian kérdezősködve az ítélet felől.

Rendzavarás nem történt, Tyll csendőr főhadnagy és legényei példás rendben tartottak egy a község háza, mint az utcán a nagy népcsoportban.

Vegyes hírek.

— **Wilt Mária öngyilkosságára** vonatkozólag még a következőket jelentik Bécsből: A tragikus véget ért művésznőhöz közel álló körökben az a nézet, hogy ideges izgatottsága onnan eredt, hogy a bécsi operától való megválása után, tehát oly időben, midőn emlékező tehetsége már sokat vesztett frissességéből, Brunhilde szerepét nagy megerőltetéssel betanulta, hogy e szerepben léphessen a lipcseiek előtt föl. Vagyonára vonatkozólag egy bécsi lap azt jelenti, hogy a művésznő 300,000 forintot kitevő vagyonát egy biztosító társaságnak adta át élethossziglani évi járadék kötelezettsége mellett, miután gráci 100 ezer frtos alapítványát biztos helyre letétbe helyezte és leányának 10,000 frtot adott át.

— **Vasuti szerencsétlenségek.** A legszörnyűbb rovattá kezd magát kinőni a vasuti szerencsétlenségek rovata. Ma ismét három vasuti szerencsétlenségről kell hirt adnunk. Mint Madridból távirják a Burgos melletti tegnap már említett vasuti szerencsétlenség tizenöt ember életébe került. A holtak közt van Camarinas marquis leánya is, meg egy városi tanácsos nejével és két leányával. Wilg angolnál, ki szintén meghalt, 75,000 frank volt. A szerencsétlenséget egy táviró hivatalnok tévedése idézte elő. — New-Yorkból sürgönyzik, hogy Sewickley mellett vasuti szerencsétlenség történt, melynél 20 ember megsebesült, *kilencsen meghaltak*. Egy másik new-yorki távirat szerint Zellenopel (Pennsylvania) mellett összeütöközött két vonat, amelyek a vasutvonal helyreállítás körül foglalatostkodó munkásokat szállították. Egy gépész és *nyolcz földmunkás meghalt* és húz megsebesült.

— **Öngyilkos kereskedelmi utazó.** Győri sürgöny szerint ott a múlt éjjel agyonlőtte magát *Mohaupt* Rudolf kereskedelmi utazó, aki Frank Henrik fia, linczi ismert pótkávégyáros czégnél volt alkalmazva. Mohaupt nős ember volt, öngyilkosságának oka eddig ismeretlen, tárczájában több mint ezer frt készpénzt lelték.

— **Robbanás egy gőzösön.** Antwerpenből jelenti egy távirat: A „II. Lipót“ nevű gőzösön tegnap nagy kazánrobbanás történt, melynek borzasztó következményei voltak. Három ember a katasztrófa következtében meghalt s tizernégyen súlyos sérüléseket szenvedtek.

— **Egy haldokló kivégeztetése.** Rendkívüli körülmények közt végezték ki St.-Yosephben (Missouri) Bulling Lajost, kit az anya gyilkosság miatt ítéltek halálra. A sheriff szeptember 4 ikére délelőtti 10 órára tüzte ki a kivégzés idejét. A hóhér azonban a halálra ítélt kérelmére a kivégzést délutáni 3 órára halasztotta. Midőn a hóhér a cellában megjelent, Bulling újra halasztásért esedezett, hogy meggyóhasson. A sheriff újra engedett s a gyilkost a pappal magára hagyták. Erre hirtelen két lövés dördült, melyek a fogolyt halálra sebeztek. Ekkor az ügyészség képviselője intett, hogy a haldoklót a vesztőhelyre vigyék. Elhaló hangon rimázkodott kegyelemért az anyagyilkos, de hiába, a hóhérnak meg kellett tenni kötelességét s a haldoklót kivégezték. St.-Yosephben iszonyu emiatt a fölháborodás. A gyóntató papot a hatóság letartóztatta, mert azt hiszik, hogy ő adta a gyilkos kezébe a revolvert.

— **A debreczeni zenede háza.** A debreczeni zenede 21,000 forintért házat vett s azt saját céljaira kiépítteti. Az építkezéshez a virágzó intézet egyttal városi segélyért is folyamodik.

Legujabb.

Minisztertanács.

Budapest, szept. 25. (A „Sz. N.“ e. t.) Szapáry Gyula gróf miniszterelnök elnöklése alatt ma délben több óráig tartó minisztertanács volt. (Már előre jeleztük. A szerk.)

Sándor szerb királyt házasítják.

Budapest, szept. 25. (A „Sz. N.“ er. táv.) Mint a „Wolff-ügynökség“-gel Kopenhágából közlik, ott határozottan az hírlik, hogy *Sándor szerb király* eljegyzése *Heléna montenegrói hercegnővel* küszöbön áll.

Az első hó.

Budapest, szept. 25. (A „Sz. N.“ e. t.) Liptó-Szt.-Miklósról írják, hogy a 24-ére forduló reggel a város környékén erős hóesés volt. A szomszéd hegyek vastag hóréteggel fődvek.

Miniszter a békéről.

Budapest, szept. 25. (A „Sz. N.“ er. táv.) Frankfurtból sürgönyzik: Berlepsch kereskedelmi miniszter meglátogatta az itteni tőzsdét és ez alkalommal, a kereskedelmi kamara elnökének üdvözlétére válaszolva, háláját fejezte ki a kereskedelmi kamara iránt, amiért neki alkalmat adott arra, hogy az ipar és kereskedelemről nyilatkozhassék. Ez iparágak képviselői nyugodtan üzhetik ez idő szerint békés toglalkozásukat, mert az aggodalmat keltő híresztelések sok tekintetben nélkülözik a tényleges alapot. A béke legjobb záloga a felséges uralkodónak a nemzetével egyező akarata, mely a béke fönntartására irányul.

A czári család.

Budapest, szept. 25. (A „Sz. N.“ er. t.) Az orosz czári család ma reggel 9 óra 40 perczkor Gjedseren át Moszkvába utazott.

Szerencsétlenül járt turista.

Budapest, szept. 25. (A „Sz. N.“ er. táv.) Gráczból sürgönyzik: Winter budapesti lakos 18 éves fia egy hegyi kirándulás alkalmával szerencsétlenül járt, jelentékeny magasságról leesett s magát életveszélyesen megsértette.

Válságos helyzet Khinában.

Budapest, szept. 25. (A „Sz. N.“ e. t.) Ama kritikus helyzet folytán, amely Khina és az európai szerződéses hatalmak között beállott, Su-Csing-Cseng, khinai nagykövet Pétervárott, ma Berlinbe érkezett.

A beteg miniszter.

Budapest, szept. 25. (A „Sz. N.“ e. t.) Gróf Taaffe állapotáról ma kiadott bulletin — mint Bécsből távirják — így hangzik: Az éi verés és a hőmérséklet a tegnapi. A beteg általános állapota nagyon kielégítő. A daganat még tart, de kisebbedik.

Megzáfolt lemondási hír.

Budapest, szept. 25. (A „Sz. N.“ e. t.) A „Reuter ügynökség“ igen jó forrásból nyert értesülés alapján közli, hogy a „Daily Chronicle“ hire, mely a párisi angol nagykövet lemondásáról szól, alaptalan.

Eltűnt pénzes levél.

Budapest, szept. 25. (A „Sz. N.“ e. t.) Az udine-görzi vonalon minap eltűnt pénzes levelet, melyben 7000 lira volt, mint most Triesztből sürgönyzik, Paolucci bankczég küldte a hitelintézet trieszti fiókjának. A tetteseknek semmi nyomuk. Az eltűntetés — úgy látszik — osztrák területen történt. A feltört, üres borítékot Görz mellett találták meg.

Közgazdasági táviratok.

Budapesti gabonatőzsde.

Budapest, szept. 25. (A „Sz. N.“ er. t.) Buzát ma jól kínáltak, a vételkedv javult, az irányzat szilárd volt és 30,000 mmásza kelt el teljes árákon.

A határidő-üzletben a délitőzsde zárlatai a következők:

Buza őszre 10.43 pénz, 10.45 áru; 1892. márczius—áprilisra 10.78 pénz, 10.80 áru; tengeri julius—augusztusra —.— pénz, —.— áru; szeptember—októberre —.— pénz —.— áru; 1892. május—juniusra 6.25 pénz —.— áru; zab őszre 5.97 pénz, 5.99 áru; tavaszra —.— pénz, —.— áru; káposztarepce aug.-szept.-re 14.35 pénz, 14.40 áru.

Budapest, szept. 25. (A „Sz. N.“ er. t.)

Délután öt órakor záródnak:

Uj szokványbuza őszre 10.42—10.44
Uj szokványbuza tavaszra 10.76—10.78
Uj tengeri 1892. máj.—jun. 5.65—5.67
Szokványzab őszre 5.96—5.98
Szokványzab tavaszra 6.21—6.23

Budapesti terménytőzsdéről.

Budapest, szept. 25. (A „Sz. N.“ er. t.) Terményekben változatlan az irányzat. Boszniai szilva 100 darabos 8.75, 85 darabos 10.75 frttal, szokvány 7.50, 100 drbos 8.50, 85 darabos 10.50 frttal kelt, szerb szokvány-áru 7³/₈ forinttal kelt. Szilvaiz lanyha.

A budapesti értéktőzsdéről.

Budapest, szept. 25. (A „Sz. N.“ er. t.) A tegnap esti kedvező külföldi zárlatok következtében a tőzsde szilárdan nyilt meg. A vezető értékek emelkedtek a földüzeti és arbitrás-vételekre. A londoni bank-kamatlábemelés nem volt a tőzsdére hatással. A helyi piacz nyugodt volt. A valutak lanyhultak.

Délutáni zárlat: osztrák hitelrészv. 280.40—280.80—280.70, rimamur. 178.25—178, államvasut 282.75, déli vasut 109—109¹/₈ forint.

Budapesti sertésvásár.

Budapest, szept. 25. (A „Szeg. N.“ er. táv.) (A budapest—kőbányai sertéskereskedelmi csarnok jelentése.) Hizott sertésárak.) I. Magyar első rendű: Öreg nehéz (páronkint 400 klgron felüli sulyban) —.—.—.—. Öreg közép (pkint 300—400 klgr.) —.—.—.— krig. Fialal nehéz (páronkint 320 klgron felüli sulyban 47.—47.50 krig. Fialal közép (páronkint 251—320 klgr. sulyban) 48.—48.50 krig Fialal könnyű (páronkint 250 klgrig terjedő ulyban) 50.—50.50 krig. — II. Magyar szedett: Nehéz páronkint 280 klgron felüli sulyban) —.—.—.— krig. — Közép (páronkint 220—280 klgr. sulyban.) —.—.—.— krig. Könnyű (pkint 220 krig terjedő sulyban) 49.—50.— krig. — Szerbiai: Nehéz (pkint 260 klgron felüli sulyban) 49.—50.— krig. Közép (páronkint 220—260 klgr. sulyban) 46.50—47.— krig. Könnyű (pkint 220 klgrig terjedő sulyban 48.—48.50. krig. — Sertéslétszám 23-án volt készlet 139,965 drb, 24-én fölhajtatott 1069 db, elszállított 2069, 25-én maradt készletben 318,425 db. — A hizottsertés üzletirányzata: Az üzlet változatlan.

Vasuti hírek.

Hirdetmény. Pótlékok életbeléptetése a szab. osztrák-magy. államvasutársaság államosított magyar vonalainak állomásai és nevezett vasut osztrák vonalainak állomásai közötti forgalomra nézve fönnálló árudíj-szabás (II. rész) 1. s 1/a. díj-szabási füzetéhez. Az egyrészt a szab. osztr. magyar államvasutársaság osztrák és másrészt annak államosított magyar vonalai állomásainak egymás közötti forgalmára nézve 1888-ik évi

december hó 1-től fönnálló díjszabás II. rész 1-ső és 1889. évi július hó 10-től fönnálló díjszabás II. rész 1/a. számú füzetéhez az ipolyság-balassagyarmati vonalrész megnyitása napján a III-ik s illetőleg V-ik számú díjszabási pótlékok léptek hatályba. Ezen pótlékok az ipolyság-balassagyarmati vonal állomásai és Bécs (St. E. G. és K. J. N. B.) valamint Stadlan közti forgalomban szállítandó osztályúakra nézve közvetlen díjtételeket, illetve említett vonal állomásai és a szab. osztr. magyar államvasutársaság osztrák vonalainak állomásai közti forgalomra nézve, különös határozmányokat és csomóponti díjtételeket tartalmaznak. Példányok a részes vasutak igazgatóságainál darabonként 2 krért kaphatók. Budapest, 1891. évi szeptember havában. Az igazgatóság.

Hirdetmény. Keletnémet osztrák-magyar vasuti kötelék. A czimzett kötelék II. rész, 2. füzetéhez a VIII. számú pótlék kiadása és egyúttal a hason czimű új gabona díjszabás életbe léptetése. Folyó év október hó 15-ével a czimzett kötelék II rész 2. füzetéhez a VIII. cz. pótlék fog megjelenni, mely által az 1886. évi október 1-től érvényes hason díjszabás, valamint az ahhoz kiadott I—VII. számú pótlék f. év október hó 15-ével érvényen kívül helyeztetnek. Ezen érvényen kívül helyezett díjszabás pótlásául ugyancsak f. évi október hó 15-én egy új gabona díjszabás és ahhoz egyidejűleg megjelenő, nagyobb távolságra fekvő német állomásokra nézve gabonára különösen mérsékelt díjtételeket tartalmazó „függelék“ fog életbe lépni. Amennyiben az új gabona díjszabásban díjemelések, avagy forgalom korlátozások fordulnak elő, azok csak f. évi december 1-től lesznek érvényesek. Az új gabonadíjszabás függelékével együtt a részes vasutaknál 2 márká 1 frt 20 krért megszerezhetők. Budapest, 1891. szeptember 17-én. A magy. kir. államvasutak igazgatósága.

REGÉNYCSARNOK.

Végzetes titok.

Angolból fordította: K. L.

(Folytatás.)

17

Mélyen elgondolkozott. Azután fölemelte fejét és arczába nézett atyjának.

— Atyám, nem volt okos tőled, hogy szerelem nélkül nősültél. Mennyire ellenkezik az a te igazságérzetteddel. Miért tetted ezt?

— Ez egyszerűen van mondva, gyermekem. Ha eltudsz itélni, miután meghallgattad történetemet, úgy el kell viselnem. Mondtam, hogy anyám meghalt.

Atyámat nagyon érzékenyen sujtotta a csapás. És később, mikor az én halálom hírét hallotta, a legesztelenebb módon kísértette meg vigasztalódní, azaz, hogy vigasztaltatta magát egy fiatal nő által. Nőül vette és akkor a vigasztalás a nő részéről véget ért. Ez egy frivol, élvágyó, könnyelmű teremtés volt és a régi házban divott életmód nem volt inyére. Atyám beleegyezett, hogy elhagyja születés helyét, hogy elhagyja a talajt melyhez lényre hozzá volt növe és ez halálát okozta. Nem sokáig élhetett második nejével.

Nemsokára halála után, — én ezalatt viszatértem Angliába. — Ausztráliából egy levél jött, amely miss Fairley hazajövetelét tudatta.

Ismertem nevét. Atyja és az enyém iskolatársak, jóbarátok voltak és mindig szerették egymást. De Horac Fairley szegény ember volt, aki elég esztelen volt egy szegény leányba beleszeretni.

Megnősült és kivándorolt Ausztráliába és szorgalma és kitartásával kis birtokot szerzett magának. Maga építette házát, művelte földjeit dolgozott fáradhatlanul kora reggeltől késő estig, míg azután egy napon nála is beköszöntött a szerencsétlenség, hű neje lefeküdt és rövid betegség után meghalt.

E percztől kezdve elfogyott munkakedve. Fiatal korában lett aggá és kis leánya, Stella, nem tudta többé fölvidítani. Röviddel reá követte nejét, meghalt. Leánya,

az atya végrendekezésének értelmében Angliába küldetett sir Coustacehoz, kit a már tizenöt éves leány gyámjául kirendelt. Mikor Stella megérkezett, már ez is halva volt és így nem fogadhatta.

Én fogadtam atyám helyett és a szegény gyermek hozzám ragaszkodott és tölem kért oltalmat. Én megtettem és sohasem kellett megbánnom. Ha atyám özvegye más nő lett volna, őt kértem volna meg, hogy az árvát magához vegye. De mivel e föladata képesnek nem tartottam, egy éltes nőhöz, ki anyám nevelőnéje volt és aki iskolát tartott, fordultam. Emlékeztem reá, hogy anyám nagyon becsülte és így nem véltem jobban cselekedhetni, mint ha hozzá adom védcenzemet.

Mikor a leányt elhagytam sirt és ezek a könnyek vezettek engem gyakran vissza. Beláttam hogy a leány engem szeret, hogy szegény elhagyott szive értem dobog, bár arra érdemtelen voltam.

Kezdetben ez sok gondot okozott nekem. Éreztem, hogy Gwendolinhoz való nagy szerelmem mellett mást nem vehetek nőül, de Stella vonzalmában volt valami redkivül megnyugtató és mind gyakrabban kerestem társaságát. Kezdetben csak miatta, hogy vigasztaljam, később pedig azért, mert jól éreztem magam nála. Olyan volt nekem, mint a zene, mely megnyugtatta lelkemet lecsillapította elkeseredett hangulatomat és jobb embert csinált belőlem.

Mikor a nevelő intézetet elhagyta, mint nőm hagyta el. Ő rá nézve is legjobbnak látszott és rám nézve is legjobbnak. Akkor azután veled ajándékozott meg bennünket az ég. Szegény Stellám, ő tul jó volt e föld számára. Ha ugy föl nézek az égre, mintha látnám ott, új hazájában.

Szeretted engem végső lehelletéig — és én?

Nos, hát gyermekem, az én vonzalmam hozzá olyan volt, mint az anyáé gyermekehez. De szerelmem egyedül Gwendoliné volt. De férfiaságom szenvedélyes szerelme másé volt reménytelenül. Vannak természetek, melyek nem képesek az ingadozásokra.

Ilyen természet az enyém is. Gwendoline utolsó lehelletemig az lesz nekem, ami huszonhárom éve volt, amikor kezet kézben vándoroltunk a hársak alatt és meg vallottuk egymásnak szerelmünket.

Az ég tudja, hogy mennyire szerettem akkor és mennyire szeretem most is. Más nő sohasem fogja többé megindítani az én szívemet.

És most — itélj Stella. Mit tettél volna helyemben te? Nőül vettél volna-e a nőt, aki imádott? És máskép hogyan vehettem volna oltalmamba?

— Azt hiszem, igazad volt — felelé rövid gondolkodás után Stella. — Én is azt hiszem, hogy a legtisztább szerelemmel voltál iránta, szeretted úgy, ahogy mást talán sohasem szerethetnél volna.

Azt mondják, hogy akit az istenek fiatalon vesznek magukhoz, azt szeretik. Nos hát, az én édes, jó anyám fiatalon tért nyugalomra és most, hogy ismerem történetét, megkönnyebbült érzelmekkel fogok halálára gondolni.

(Folyt. köv.)

Felelős szerkesztő: KULINYI ZSIGMOND.

Kiadótulajdonos: BÁBA SÁNDOR.

Nyilttér.

➡ Börtisztátalanság ellen. ➡

Mitesserek, pörsenés, májfoltok, arcz vörössége stb. legjobb a

Bergmann-féle nyirfabalzsamszappan

készítve Bergmann és társánál Dresdában.

Kapható darabonként 25 és 45 krért Barcsay Károly gyógyszer-tárában és Gál testvéreknél Szegeden.

A közelgő zsidó-ünnep

alkalmából ajánl:

SLICHTH, MACHSOR,
TALESZ és
IMAKÖNYVEKET

nagy választékban

Gömöri Lajos,

könyvkerkedése.

Kárász-utca 10. sz.

Ugyanott előfizetések politikai-, divat- és szépirodalmi lapokra eszközöltenek. Fröbel-féle foglalkoztatási tárgyak nagy választékban.

Ma szombaton, f. hó 26-án

és ezentul minden szombaton

a Fiume

kávéházban

Hasi Kélmán ujonan szervezett zenekara

ZENE-ESTÉLYT

tart.

Friss italok és pontos kiszolgálásról gondoskodva van.

Kiváló tisztelettel

Szende Adolf,

kávész.

Legjobb beszerzési forrás! **Virághagymára** Legjobb beszerzési forrás!

Jácint, tulipán, sáfrán, nárczis, tazét szíronták, stb., stb. ugy kertek-, mint szobák- és üvegházakban való ültetésére saját természetéből csupán első rendű minőségben szállítok a legolcsóbb árak mellett bérmentve Bécsből.

Zocher J. D. és Vorhelm Schneevogt

Sassesheim-ban, Harlem mellett.

Ausztria-Magyarország képviselője:

Richter W. „Bécs-Hietzig“-ben.

Kivánatra képes árjegyzék ingyen és bérmentve küld.

591

Ma szombaton, szept. 26-án

a Hétválasztó

szállodában

„ODEON“-társaság

rendkívüli

művész-estélyt tart.

Föllépnek: a bűvészet nagymestere **Rózsa József**, továbbá **Esmeralda Emma** k. a. és **Józsefine** nővérek.

Műsor válogatott, elegáns, új és eredeti.

Kezdeté 7 órakor.

COGNAC

a híres Bain Bruél de Rivoirè frères-féle valódi francziát szállítok postautánvétellel mellett vám- és bérmentve Ausztria-Magyarország minden helyére egy négy literes hordócskával 9 frtért, vagy 3 eredeti $\frac{3}{4}$ literes üveggel egy kosárban 6 frtért.

Ugyszintén legfinomabb hamisítatlan 385

Malaga-bort (aszubor),

sötétbarna, édes, egy négy literes hordócskával 4 frt 90 krért, vagy 3 db $\frac{3}{4}$ literes üveggel 3 forint 75 krajczárért.

Maiti R. Capodistriában.

Bécs 1873. Érdem-érem. Budapest 1885. Nagy díszoklevél. Eszék 1889. Díszoklevél. N.-Patánkán 1887. Arany-érem. London 1879. Díszoklevél.

Csik József

csász. és királyi kizár. szabadalm.

első szerémi portlandcement- és vízhatlan mészgyár BEOCSINBAN.

Központi iroda és raktár: Budapesten V., Rudolf-rakpart.

A t. építész és építőmester urak, építkezési vállalatok, földbirtokosok, községi és egyházi előjáróságok, valamint a n. 4. építő-közösség kényelmére

Felmayer Antal urnál Szegeden,

Maros-utca 24. sz. a. raktárt tartok, hol saját gyártmányu 261

portlandcement és vízhatlan mész

folytonosan legjobb s egyenlő-jó minőségben kapható.

Árjegyzékek s magyarázat kívánatra készséggel megküldetik.

Páris 1867. Bronz-érem. Kecskemét 1872. Ezüst-érem. Ujvidék 1875. Arany-érem. Szeged 1878. Érdem-érem. Trieszt 1883. Arany-érem.

Magy. kir. államvasutak.

99,320. szám.

HIRDETMÉNY.

Ezennel közhírré teszszük, hogy mivel vonalainkon a forgalom rendes lebonyolítása az áruk megtorlódása által jelentékenyen megvon nehezítve, a kereskedelemügyi m. kir. miniszter ur önméltósága utólagos jóváhagyása mellett kocsijaink rakodási határidejét mindazon árukra nézve, melyek be- illetve kirakása az érvényben álló dijszabások szerint a felek által teljesítendő valamennyi állomásunkon — Fiume kivételével — az üzletszabályzat 60-ik §-ának utolsó bekezdésében foglalt határozomány alapján,

folyó évi szeptember hó 25-től kezdve további intézkedésig az eddigi 12 nappali órától 6 nappali órára szállítjuk le.

Budapest, 1891. évi szeptember hó 20-án.

Az igazgatóság.

(Utánnomat nem díjaztatik.)

9021/891. tkv. sz.

644

Árverési hirdetményi kivonat.

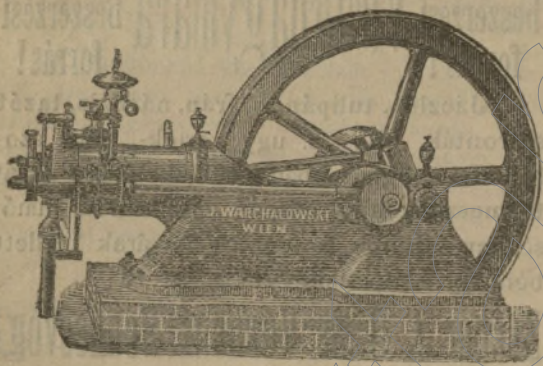
A szegedi kir. tszék mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy a szegedi kézművesbank végrehajthatónak Ábrahám Anna Tandari Ferenczné végrehajtást szenvedő elleni 350 frt tőke követelés és járulékai iránti végrehajtási ügyében a szegedi kir. tszék területén levő, Szeged város határában fekvő, a szegedi 4325. sz. tkvben + 2764. hrsz. III kerület szabadsajtó-utca 45. sz. ház, udvar s kertre 251 frt, a szegedi 11834. sz. tkvben + 28005. hrsz. 1095 □ öl Tandari hegybéli szőlőre 294 frt ezenel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1891. évi október hó 15-ik napján d. e. 9 órakor a kir. tszék, árverelő helyiségében megtartandó nyil-

vános árverésen a megállapított kikiáltási áro alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékát készpénzben, vagy az 1881. 60. t.-cz. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881-ik évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Szegeden, 1891. évi szeptember hó 7-én, a kir. törvényszék, mint telek-könyvi hatóságnál.

Szentiványi, kir. tszéki bír.

Gőzgépek helyettesítése.

A legjobb légszesz-motor biztonsági szelepkormányzattal.

Szabadalmak által védve.

Üzemben tartás kőszén-légszesz, olaj-, daroson- és vizlégszeszszel.

Legelőnyösebb hajtóerő a nagy és kisipar részére.

Robbanási veszély kizárva, kazánok nem szükségesek, teljesen füstnélküli, minden perczen üzembe hozható az zajnélküli működés, munkaerő $\frac{1}{2}$ - 100 lóerőig Minden helyiségben, sőt emeleten is fölállítható.

700 darabnál több, mintegy 4000 lóerővel üzemben van.

Légszesz fogyasztás 25-30%, csekélyebb, mint akármely más rendszerű légszeszgépnél.

Kettős légszeszgépek teljesen szabályos működéssel, különösen villamvilágítások berendezésére 4-200 lóerejéig 50 lóerőnél nagyobb gépeknél 4 hengerre berendezve.

Tervrajzok, költségelőirányzatok ingyen.

Legkitünőbb ajánlatok.

508

Szállítja a cs. és kir. szabadalm. légszeszmotor-gyár:

WARCZHALOWSKI

Bécs V. Embel-Gasse 66.

Képviselve minden nagyobb városban.